

TOMAS DIRGĖLA

Domas ir Tommas

Gedimino bokšto byla

VIENUOLIKTA KNYGA

NUO

8

IKI

12

METŲ

TYTO ALBA

TOMAS DIRGĖLA

**Domas ir
Tomas**

Gedimino bokšto byla

VIENUOLIKTA KNYGA

Iliustravo Rytis Daukantas

VILNIUS 2023

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt.

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: perduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama šį kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

© Tomas Dirgėla, 2023

© Rytis Daukantas, iliustracijos, 2023

© „Tyto alba“, 2023

ISBN 978-609-466-728-2

Turinys

Rašytojo skambutis knygos veikėjams.....	9
Baisiai išsigandusi Dana	17
Vilką mini, vilkas čia	21
Skyrius, kuris baigiasi labai ramiai	28
Aina laikas, a laikas pinigas.....	33
Tėvai raketos.....	41
Maršrutas MIESTAMIESTIS–VILNIUS	45
Kita stotelė – Vinco Kudirkos aikštė	51
Tomas paspaudžia didelį raudoną mygtuką.....	57
Šv. Onos bažnyčia – į Miestamiestį?.....	63
Dešimt, devynios, aštuonios, septynios, šešios, penkios, keturios, trys, dvi... ir taip toliau.....	69
Patys įvairiausi skaičiavimo būdai.....	75
Kokia sostinė be Gedimino bokšto? Kokia?.....	79
Po miestu skraidantys oro balionai.....	85
Upė Vilnelytė Upė Vilnelė	92
Kur dingsta agrastai ir avietės iš močiutės sodo	98
Paminklas Šerlokui Vytautui Holmsui Didžiajam ..	102

Tomas ima ir pradingsta!	108
Keistuolis su ūsais ir meilės eilėraštis	113
Muziejuje, kuris visai ne kaip muziejus.....	121
Tomas restorano lankytojus vadina mėmėmis	125
Vienas milijonas eurų?	132
Elektrikė Dana Mėmienė.....	137
Skyrius, kuriame vyksta bala žino kas (o gal ir pati bala nežino)	142
Danos Mėmienės planas	148
... pradedamas vykdyti!	152
Veidrodžių karalystė eiliniame viešbučio kambaryje.....	156
Skrybėlė, apsiaustas ir lazdelė? Ne, nemačiau	160
Trijulė sustingo – lėtai atsisukę už savęs jie pamatė... ..	164
Dar vienas skyrius, kai kažkas sustingsta	167
Paskutinis skyrius (jeigu neskaičiuosime teksto apie Vilnių).....	170
Sapnuose gimęs miestas.....	175

1.

RAŠYTOJO SKAMBUTIS KNYGOS VEIKĖJAMS

Domas nekantravo. Jis stovėjo užkulisuose laukdamas, kol renginio vedėjas pristatys šių metų nugalėtoją Domą Šerlokauską ir papasakos apie jo pasiekimus matematikos mokslo srityje.

– O dabar pakvieskime ir patį laureatą, atvykusį tiesiai iš Miestamiesčio! Ponios ir ponai, mieli Nobelio premijos įteikimo ceremonijos dalyviai, plojimai pasitikite šių metų laureatą Domą Šerlo...

Berniukui neliko nieko kito, kaip tik atmerk-

ti akis – šalia ant spintelės gulėjęs mobilusis ėmė skambėti, nutraukdamas sapną.

– Kaip kokiam Lukui Šiaudeliui, – prisiminė mėgstamos knygos veikėją berniukas, o tada plačiai nusižiovavęs paėmė telefoną.

Tuo metu kitame Domo kambario gale kažkas sujudėjo.

– Kas čia dabar? Šeštadienio rytą? – sumurmėjo Tomas, po visos nakties stalo žaidimų pasilikęs nakvoti pas bičiulį ant pripučiamo čiužinio.

– Nežinau, – Domas truktelėjo pečiais ir visai neskubėjo atsiliepti, gal skambintojui pabos laukti ir pats padės ragelį.

– Pagaliau, – burbtelėjo Tomas, kai draugo telefonas galiausiai liovėsi skambėjęs. – Galima dar pasnausti ir...

Tada suskambo kitas kambaryje buvęs mobilusis!

– Kas čia dabar vyksta? – pašoko berniukas ir sugriebė savo aifoną.

Tuo tarpu Domas užmetė akį į savo mobiliojo ekraną, o tada atsisuko į Tomą.

– Penki trys nulis? Tokia pabaiga?

– Aha, – Tomas linktelėjo.

– Tai tas pats numeris, – Domas suraukė kaktą. – Manau, reikia atsiliepti, turbūt kažkas svarbaus.

– Vienas vienas, du du du! – garsiai ėmė skaičiuoti Tomas, norėdamas bent kiek prabudinti savo apsimiegojusį balsą.

Bet berniuko telefonas nutilo.

– Nieko, gal dar per... – pradėjo Tomas, bet tuo metu vėl suskambo Domo mobilusis.

– Taip? Klausau? – atsiliepė Šerlokauskas. –
Mhm. Taip, Domas... O, labas rytas!

Tomas nustebo pamatęs apstulbusį bičiulio
veidą.

– Kas skambina? – tuoj pat pasidomėjo. – Kas?

Bet Domas tik šypsojosi ir klausėsi balso ragely-
je, o po minutėlės pagaliau ir pats prabilo.

– Jis čia, galiu pakviesti.

– Ką? – nustebo Tomas. – Kas čia skambina?

– Tomas, – mirktelejo berniukas tiesdamas ran-
ką su telefonu.

Tomas suraukė kaktą ir prisidėjo bičiulio mobilųjį prie ausies.

– Klausykite, Tomas esu aš, o jeigu mūsų istorijose atsiras kitas Tomas, o paskui dar keli, tada viskas susimaišys ir bus sunku atskir...

Kaip tik tuo metu berniukas netyčia spustelėjo ekrano piktogramą su garsiakalbio simboliu ir pašnekovo balsas ėmė skambėti visame kambaryje.

– Čia Tomas Dirgėla. Domui jau papasakojau, o dabar noriu pasakyti ir tau.

– Kad apie mus daugiau neberašysite knygų? – pertraukė Tomas.

– Oi, tikrai... – norėjo paneigti rašytojas, bet nespėjo.

– Tikrai? Aišku, tuomet mums nebėra apie ką kalbėtis. Aš taip ir maniau, kad po dešimtos istorijos, po tokio gražaus skaičiaus, mūsų nuotyčiai pasibaigs!

– Tomai, bet aš...

– Nereikia jokių pasiteisinimų, – atsiduso berniukas. – Jūs čia rašytojas, jūs ir sprendžiate,

kada veikėjams metas atsisveikinti su savo skaitytojais.

Tuo metu Domas, stebėdamas šią komediją, kai du Tomai sunkiai susikalba, juokėsi net susiėmęs už pilvo.

– O žinote, ką? – tvirtai tarė Tomas Vatsonaitis. – Man atrodo, kad mums dėl to visai neliūdna. Girdite, kaip juokiasi Domas? Mums tik dar linksmiau, kad pagaliau viskas baigsis ir galėsime gyventi kaip eiliniai vaikai, gal net pagaliau pereisime į penktą klasę!

– Ar jau galiu įsiterpti? – po trumpos tylos paklausė Dirgėla.

– Mhm, – abejingai sutiko Tomas.

– Pirmiausia pradėsiu nuo to, kad ne aš sprendžiu, kada mano veikėjams laikas baigti nuotykius, – tarė Dirgėla, ir kalbėjo toliau: – Tai sprendžia mano skaitytojai. Savo klausimais KADA NAUJA KNYGA APIE DOMĄ IR TOMĄ? arba pagyromis, kad viena ar kita mano knyga jiems labai patiko, jie pasako man, jog reikia rašyti toliau.

– Aa, štai kaip, – linktelėjo Tomas.

– Mano naujų knygų vaikai tikrai laukia, o ypač apie jus.

Tomas dar labiau sukľuso.

– Tai... – berniukas kiek sutriko. – Tai apie mus ir toliau rašysite?

– Ne tik rašysiu, Tomai, – sukikeno Dirgėla. – O skambinu norėdamas jus pakviesti į Vilnių!

– Jau esame ten buvę, – atsiduso berniukas, prisiminęs išvyką į sostinę ir bylą, kurios netikėtai ten teko imtis dingus pirmajai lietuviškai knygai.

– Šį kartą reikalas kitas, noriu jus pakviesti į jubiliejinį, dešimtosios knygos apie jus, pristatymą.

– Kaip būtų puiku! – staiga sušuko Tomas.

– Tai tu sutinki? – pasigirdo klausimas per telefono garsiakalbį.

– Aš mielai, – linktelėjo Tomas. – Tik nežinau, ar Domas...

– Jau sakiau, kad aš už! – sušuko berniukas.

– Ei, – staiga kažką prisiminė Tomas. – O kaipgi Upė? Ar jos nekviestit?

– Jai skambinau pačiai pirmajai, – tarė Dirgėla,

o tada pridūrė: – Sakė mielai atvyktų, jei tik sutiks
Domas su Tomu.

– Tuomet einam krautis lagaminų! – suplojo
delnais Tomas ir ėmė dairytis po kambarį.

– Gal pirma grįžk namo, – nusijuokė Domas.

– Iki pasimatymo, traukino bilietus atsiųsiu elek-
troniniu paštu! – atsisveikino Tomas Dirgėla.

2.

BAISIAI IŠSIGANDUSI DANA

Kitą rytą, vos prasidėjus ilgajai pertraukai,
detektyvų trijulė susitiko prie Danos kiosko.

– Tai ko tokie išsišiepę, ką? Jau mano Liudas bus vėl kažką iškrėtęs? – susidomėjo Dana Mėmienė, pamačiusi iki ausų išsišiepusius ir spindinčiomis akimis stovinčius detektyvus.

– Vyksim į Vilnių! – sušuko Tomas.

Besišypsančios Danos veido išraiška iš lėto ėmė keistis štai tokia tvarka:

1. Pakilę lūpų kampučiai ėmė svirti žemyn, kol galiausiai priminė... ai, nieko nesugalvoju – tiesiog liūdną veidą!
2. Akys išsiplėtė kaip žmogaus, tamsią naktį miške pamačiusio tikrų tikriausią vaiduoklį!
3. Antakiai pakilo taaaaip aukštai, kad dar kiek, ir būtų įsivėlę į plaukus!
4. Veidas, dar skyriaus pradžioje buvęs įprastos spalvos, dabar ėmė po truputį balti, kol galiausiai tapo kaip to paties žmogaus miške, tik pamačiusio ne vieną, o keturis vaiduoklius!

– Dana, ar viskas gerai? – susirūpinusiu balsu pasidomėjo Upė.

– Aha, – Domas keletą sykių linktelėjo. – Atrodote tikrai nekaip...

– O aš manau, kad jūs ką tik suvalgėte saldainių, pagamintų pagal naują jūsų receptą, ir dabar visiems aišku, kad kitą sykį turėsite labiau pasistengti ir kruopščiau atrinkti ingredientus, – užtikrintai tarė Tomas, pamanęs, jog rado atsakymą.

– Bet jūs... – pradėjo Dana Mėmienė. – Bet jūs... važiuosite...

– Aha, – sulinksėjo Tomas ir tuoj paaiškino. – Pėdinti iki Vilniaus būtų gal kiek toloka, todėl nusprendėme važiuoti.

– Tomai, – Upė kiek pyktelėjo. – Gal Dana norėjo paklausti ko nors kito.

– Tik nesakykit, kad su jumis važiuos ir...

Dabar Mėmienė atrodė biiiisiai išsigandusi, biiiisiai perbalusi, o kalbėdama pradėjo biiiisiai mikčioti. Galiausiai ji giliai įkvėpė, mintyse iš lėto suskaičiavo iki šimto (pirmą kartą skaičiuodama ties

devyniasdešimt keturiais pametė skaičių, tad reikėjo skaičiuoti iš naujo), o tada šaukdama išrėžė:

– Liudas! Ar kartu su jumis važiuos ir mano Liudas?

Domas, Tomas ir Upė tik susižvalgė tarpusavyje, o tada pamatė... vilką!

TOMAS DIRGĖLA – bene populiariausias Lietuvos vaikų rašytojas, kurio knygos leidžiamos pakartotinai ir verčiamos į užsienio kalbas, o vaikai tiesiog eina iš proto dėl jo detektyvinės serijos „Domas ir Tomas“! Rašytoją vaikai atpažįsta net gatvėje ir būtinai pasidomi būsimomis knygomis ar paprašo bendros nuotraukos. Istorija tavo rankose – jau vienuoliktą „Domo ir Tomo“ serijos knygą!

Ruošdamasis pristatyti dešimtą serijos „Domas ir Tomas“ knygą, Tomas Dirgėla sumano į renginį pakviesti ir pačius šių istorijų veikėjus – Domą, Tomą ir Upę! Netikėtai prie jų prisijungia ir Liudas Mėmė su Dana ir trimis savo vaikais. Šaunioji kompanija į Vilnių atvyksta nusiteikę puikiai praleisti laiką: aplankyti muziejus, bibliotekas ir, žinoma, Gedimino pilies bokštą. Bet, susiklosčius netikėtoms aplinkybėms, Gedimino pilies bokštas... pranyksta! Atrodo, ramiai paatostogauti jauniems detektyvams tiesiog nelemta – jų laukia dar viena mįslė!

Ar pavyks surasti akimirksniu pradingusį vieną svarbiausių sostinės simbolių? O gal čia neapsieita be magijos?

Atsiversk knygą ir pirmyn!

Tavęs laukia nauji kultinių detektyvų nuotyčiai!

„Kaip liūdna, kad ėmiau ir prapuoliau!“

Gedimino pilies bokštas

„Ačiū, kad skaitot!“

Tomas Dirgėla

ISBN 978-609-466-728-2

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt

NUO

8

IKI

12

METŲ